

Advent, hoppets och glädjens tid

Johannes Paulus II: ”Den kristna glädjens omisskännliga tecken är att den kan finnas sida vid sida med lidandet för den har kärleken som grund.”

2003-12-18

Innan påven bad Angelusbönen tillsammans med åhörarna som samlats på Petersplatsen den 14 december, påminde han om att denna den tredje söndagen i advent av gammalt är känd som

”Glädjesöndagen”, för den kallar de kristna till glädje.

“Advent är glädjens tid, sade han, ty den vill få oss att återuppleva hoppet i historiens mest glädjefyllda händelse: Guds sons födelse som också är Jungfru Marias son. Att veta att Gud inte är långt borta utan nära, att han inte är likgiltig utan medkännande, att han inte är en främling utan en barmhärtig fader som skänker oss sin kärlek men respekterar vår frihet: allt detta är anledning för oss till att känna stor glädje som de dagliga förtretligheterna inte kan ta ifrån oss”.

“Den kristna glädjens omisskännliga tecken är att den kan finnas sida vid sida med lidandet för den har kärleken som grund. Det är verkligen Herren som är nära oss, så nära att han till och med bli människa, en människa som ingjuter i oss glädjen,

glädjen i att älska. Endast på så sätt kan man förstå martyrernas lugna glädje mitt under prövningarna, eller helgonens kärleksfulla leende inför dem som lider: ett leende som inte sårar utan som tröstar”.

Efter att ha bätt Angelusbönen, vände sig påven till några barn som hade kommit till Petersplatsen med små figurer av Jesusbarnet som de fått när de föddes, för att han skulle kunna ge dem den traditionella julvälsignelsen. ”När ni sätter dessa figurer i krubban, sade han, be då för mig och för alla dem som vänder sig till påven när de upplever svåra ögonblick. Jag önskar er alla God Jul.

Vatican Information Service
(VIS)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/advent-hoppets-och-gladjens-tid/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/advent-hoppets-och-gladjens-tid/)
(2025-08-19)